

ganste berettiget, naar der spørges om et Arbejde, der ikke udføres ved Ministeriets egne Kræfter, ogsaa at have nogen Tilslid til den, hvem det gives i Entreprise; thi her medvirker egen Interesse til at betrygge Sagens heldige Gang, naturligtviis under Tilsyn af og efter Overenskomst med Ministeriet.

Ordføreren: Jeg skal ikke indlade mig paa nærmere at forhandle dette Spørgsmaal med den ærede Forslagsstiller, hvis Detailkundskab i denne Sag er min saa langt overlegen, og jeg kan derfor ikke have nogen bestemt Mening om Rigtigheden af det af ham Anførte. Saaledes som imidlertid Forslaget foreligger, maa jeg være enig med den høitagtede Minister i, at det ikke er stiftet til at fremme, hvad han ønsker. Jeg troer ikke, at Forslaget er affattet saaledes, at der kan opnaaes noget Bestemt derved; men jeg maa sluttelig tilføie, at den væsentligste Indvending for mig til at være imod dette Forslag, da det kom for i Udvalget, var, at det først var fremkommet til 3die Behandling, uagtet Sagen forelaa ligesaa oplyst, betids nok til 2den Behandling. Jeg troer, at der er en altfor stor Tilbøielighed hos det ærede Thing til at gjøre 3die Behandling til 2den Behandling. Jeg har under en af de vigtigste Sager paa saa Timer seet ikke mindre end 6 Medlemmer, som henvisse ikke upigtige Ændringer til 3die Behandling. Det forekommer mig at være ethvert Medlems og specielt Udvalgets Medlemmers Pligt at bidrage til at indbringe Forslag paa den Tid, da det er det rette Tidspunkt, og da det ikke er steet, har det for mig været den væsentligste Grund til ikke at gaae ind paa det foreliggende Forslag.

Oppermann: Med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører anførte, maa jeg bede ham have i Erindring, at jeg ved og for anden Behandling fremhævede de Tvivl, jeg havde, og at jeg i saadanne Sager skal have Tid til at komme til et Resultat, komme til Afgjørelse af, om jeg vil stille Forslag eller ikke. Det ligger jo i Tingens Natur; er jeg for langsom i det, saa er det ganske vist en Feil; men at lade denne Feil, som den ærede

Ordfører maa rive mig saa haardt i Næsen, som han ønsker, gaae ud over det Fornuftige i Betragtningen, det . . . ja, det vilde jeg ikke gjøre. Dette var med Hensyn til den ærede Ordfører. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkninger, vil jeg dog bede Ministeren erindre, at Maalestoksforholdene og de i den trykte Meddelelse til Thinget gjorte Bemærkninger om, at det er nøiagtige Grundtegninger, man har savnet — det maa fornøiagtigtviis være det Savn, som skal afhjælpes — afgive Støttepunkter til at bestemme Nøiagtighedens Grad. I Maalestof $\frac{1}{4000}$ kan selv en ældre Mand, der har lidt noget paa sit Syn, og hvis Haand heller ikke er ganske sikker, tage den enkelte Alen med Nøiagtighed. Skulle vi slaae noget Klæffeligt af paa Nøiagtigheden og sige, at denne Nøiagtighed ville vi ikke urgere videre end til 2 Alen, der svarer til den mindre Maalestof $\frac{1}{8000}$, saa er derfra et meget stort Spring til den Nøiagtighed, som den omtalte Plan af Kjøbenhavn har. Der er et meget stort Spring fra, at de enkelte Punktter ere affatte med en Nøiagtighed af et Par Alen til den Nøiagtighed eller Unøiagtighed, hvor Gjennemsnitsfeilen i Længdemaal er 10 pCt., og hvor $\frac{1}{3}$ af de maalte Vinkler have en større Feil end 4 Grader. Det er et meget stort Spring. Den finantstuelle Side har ganske vist ogsaa sin Betydning; men jeg skulde have en meget forkeert Forestilling om, hvad Tid det gaar med til en nøiagtig Maaling i Tilfælde, hvor man ikke kan oversee Terrainet, f. Ex. i Kjøbstæderne, hvis det skulde forholde sig saa, at der vil gaae meget mere end de 4,000 Rd. til, for at faae nøiagtige Grundtegninger i den Forstand, jeg her omtalte. Lad den ærede Minister tilbyde den Mængde af Landinspecteurer, som vi nu faae, Overtagelsen af dette Arbejde, men paa den Betingelse, at det skal præsteres med den og den Nøiagtighed, for de faae disse Penges, saa troer jeg, at den ærede Minister vil komme til Erkendelse af, at der kan for 4000 Rd. opnaaes en større Nøiagtighed, end der efter Skrivelsen tilsigtes. Jeg er overbevist om, at enhver med disse Forhold lidt bekendt Mand vil stadsfæste for ham, at 4000 Rd. for ved Affridning og Compasmaaling at levere Grund-